

Norrønur romantikkur?

Það verður nógv skrivað í dönskum blöðum um flogvanlukkuna sum hendi 26. september. Mest verður skrivað um at vanlukkan fer at fara við sær, at skundur kemur undir at gera flugvillikindini betur við t. d. nýggjum flugvæðingum, ella at útbyggja tann sum er enn meir.

Níðanfyrir prenta vit odda-græin í Kristeligt Dagblad, har skriva verður um hesi viðurskifti, undir yvirskriftini: Norrøn romantik?

Flyveulykken på Færøerne i lørdags har med rette vakt opsigt og sorg i vide kredse. Den kom til at koste otte menneskeliv, mens andre lemlestedes alvorligt og kan vente langvarige og smertefulde sygelejer. Ulykken har sat gang i spekulationerne over beflyvningsmulighederne på øerne i Atlanterhavet, og man kan med rette sige, at det er et sølle håb, den danske trafikminister har at give færingerne om forbedringer. Han sagde her i Kristeligt Dagblad i mandags, at ulykken nok vil sætte skub i forhandlinger om en bedre lufthavn, men »man skal dog ikke vente den lige om hjørnet«.

Set på denne baggrund forekommer det ganske urimeligt, hvad det store københavnske dagblad Politiken skrev i en leder om ulykken i tirsdags. Det hed heri:

»Men to ting er vigtige at holde sig for øje. For det første: Luftfart på Færøerne drives i dag som en hasarderet business med sentimentale og heroiske undertoner.«

Endvidere siges det i lederen:

»Sig pænt farvel til den norrøne romantik. Sig venligst tak til islandske piloter med sagamod. Vær realistisk og se på Færøerne som det, de er. En meget skrap og praktisk udfordring. Byg en sikker lufthavn!«

Alle er sikkert enige om, at det r. nødvendigt, at der bygges en ny flyveplads på Færøerne. Det r. også ofte før blevet påpeget, at flyvepladsen på Vágur er altfor ufuldkommen og at mere sikkerhedsstyr ville være ønskeligt. Men færingerne trænge som andre til flyforbindelser. Det var derfor ingen »norrøn romantik«, da Island og Færøerne i sin tid etablerede flyforbindelser mellem Island, Færøerne og Danmark med

mellemlanding i Norge. SAS's og Icelandairs nuværende samarbejde om Færø-flyvningen har heller ikke sit grundlag i »norrøn romantik«, men er en realistisk bestræbelse for at sikre flyforbindelser med Færøerne.

Islandske flybesætninger har påtaget sig at flyve på denne rute under vanskelige forhold, fordi de islandske piloter var bedst kendte med sådanne forhold fra deres erfaring helt fra flyvningens pionertid i Island. Deres arbejde under Færø-flyvningen har ikke været præget af nogen slags gammeldags »sagamod«, men af mange års erfaring og dygtighed. De fortjener mindst af alt nu at blive omtalt i en hånlig tone. SAS's og Icelandairs samarbejde om Færø-flyvningen er ikke, som der siges i Politiken »hasarderet business med sentimentale og heroiske undertoner«, som har det formål først og fremmest at tjene penge. Hensigten er tværtimod den at sikre færingerne tilsvarende trafikforbindelser, som andre nationer nyder.

Konufólk og politikkur

Lis Gros, fyrrverandi handils-málaráðharri sigur í eini blaðgrein, at konufólk, sum taka lut í politikki verða illa við-farin.

Teirra privatliv hevur størri áhuga enn politikkur teirra.

Hetta man helst vera ein av orsökum til at tær ræðast tað politiska arbeiði.

Tað eru so mangir trupulleikar at slást við og fyri hvønn dag, sigur hon: Tryggleiki, trivnaður, demokrati í heiminum, skúlanum og í tí almenna livinum.

Tað kann ikki vera meiningin, at hesir trupulleikar best skulu verða loystir av tí eina: kalkyninum, men at kallur og kona lið um lið eru við at loysa spurningarnar eisini í tí politiska livinum.

Neyvan koma vit at uppliva, at allir »løgtingsmenninir« eru kvinnur, men óivað kundu mangir spurningar fingið fult so góða viðgerð, um konufólk, ið áhuga hevði fyri politikki, hevði verið við.

I javnaðarflokkinum hevur tað altíð verið og er enn so, at har verður ikki gjordur munur á, tá talan er um álitisstovur av ymsum slag. Flokkurin hevur fyrri tað fyrsta Jonu í býráðinum. Har afturat hevur flokkurin konufólk í aðalstjórnini og annars í fleiri álitisstovrum.

Vónandi fara veljarar okkara at verða so hepnir, at vit eisini fáa konufólk á ting, tá vit nú fara á val 7. nov.

Fiskivinnan ...

(Framhald frá 1. síðu)

okkara veiða til flakaskering, skip okkara veiða laks, hennara og reiðir, skip okkara veiða svartkalva, sild og idnaðarfisk. Soleiðis er henda fiskivinna væl og alsíðugt útbygd við nógvum og stórum nymótans skipum, ið ger at at hóast øll henda stóra ílegging er innan somu vinnugrein. Fiskivinnuna, so er hon í ser rættliga fjølbroytt, og tí ikki so viðbrekin sum hon var tað fyrri fáum árum síðani, tá vit mestsum eina veiðu til salt-tingar við sølu í Miðalhavs-londunum fyrri eyga.

Nú veiða vit nógvastaðni, veiða heilt ymisk fiskasløg, nýta rættuliga ymiskan veiðihátt, og selja veiðu okkara á ymiskum marknaðum, og úrslitið er eisini munandi betri enn nakrantíð áður, við tað, at

bert fyrra hálfvár í ár er útflutningurin vaksin í mun til seinasta ár við meira enn 50 pst.

Vit hava funnið nýggj fiskileiðir istaðin fyrri tær gomlu, sum seinasta árin ikki hava roynst so væl. Vit hava tikið upp nýggjar veiðihættir istaðin fyrri teir meira trationellu, og hava hesir nýggju veiðihættir roynst okkum væl.

Vit hava eisini lagt okkum eftir at viðgerða veiðuna á annan hátt enn áður, og leggja meira um til sølu til tær ríku londini, har betalingssorkan er munandi betri enn hjá teimum fátæklu londunum við Miðalhavið.

Vit gera nú eisini nógva meira brúk av føroyska grunninum enn áður, og heimafiskiskapurin hevur verið munandi meira lønsamur síðan 12 miljamarkið varð sett. Nú er tað føroyingar sjálvir sum veiða størsta partin av tí, ið veitt verður her, og hevur hetta alstóran týðning fyrri nógvar bygdir, har bæði útróðarmenn og heimafólk hava vunnid væl meira, tí nú verður alt tað, sum av føroyingum verður veitt her, viðgjørt á landi, so eisini flest øll føroysk flakavirkir eru rættuliga uppundankomin.

Men hetta hevur verið eitt satt risastig fyrri eitt so lítið samfelag, sum tað føroyska. Og enn eru møguleikarnir ikki nertil nýttir til fulnar. Enn er hópur av ungum raskum føroyskum fiskimonnum, sum arbeiða undir alt ov ringum korum, bæði arbeiðsliga og lonarliga, tí skip og veiðiháttur ikki eru nóg væl hóskaðir og geva so nógva av sær, sum neyðugt er, um menn skulu stóðast í hesu vinnu. Men byrjanin til eina umlegging er gjord, og um fram verður farið við skili, skuldu vit havt møguleikar fyrri at lati allar okkara fiskimenn kunna arbeiða og virka undir víðurskiftum og við úrtøku sum nútíðin krevur.

J. F. Óregaard.

ÍTRÓTTUR

Neistin vann steypakappingina

Finaludysturin varð vunnin av Neistanum við 17-15

Í finaludystinum seinasta leygardag, um S.H.J.-steypið, hendi tað gleðiliga at teir ungu neistaspælarnir endiliga spældu upp til tað vit hava biðað so leingi eftir. Eftir ein dyst har teir bæði spældu væl, og vóru ógvuliga ágrýtnir, vinnu teir á Kyndli við 17-15. Sigurin var fult uppborin. Henda dag var Neistin veruliga hesi bæði málini betur enn Kyndil.

Bestir á Neistaliðnum vóru Vagnur, Jógvan Martin og ikki minst Hans. Hans er maðurin ið samlar neistaverjuna til eina eind, kanska spælir hann ov hart, men góður er hann. At hann so má út-um av og á, tað gerst ikki við. Vagnur og Jógvan M. gjørdur ávíkavist 7 og 5 mál, so teirra lutur lá avgjørt ikki eftir. Eisini hin ungi Christian Ihlen spældi heilt væl, hann fekk bert 1 mál, men tað var tað besta í dystinum.

Á Kyndlaliðnum spældu bert Natti og Sverri upp til vanliga styrku.

Tað er gott at kapping er

komin í hondbóltin aftur. Tað kann ikki vera rett at eitt lið skal dominera, soleiðis sum Kyndil hevur gjørt seinastu 10 árin.

Sum Hans tók til eftir dystin: Nú hevði eg næstan uppgivið at vinna á Kyndli, eg havi spelt hondbólt í 12 ár, og hetta er einast ferð eg havi verið til at vinna á Kyndli.

Bill.

BRÆV til ítróttarteigin

ÍTRÓTTUR

Nøkur orð til SOSIALIN og til ítróttarskrivaran í SOSIALINUM: Ússaligir eru tit báðir, einki úrslit og einki ummæli av hondbóltsdystinum millum Kyndil og Neistan síðsta leygarkvöld.

M. M.

Viðm.: Tað var als ikki av ill-vilja at umtalan av dystinum ikki kom í mikudagsblaðið, men heldur vegna plásstrot.

Bladstj.

Vøggustovur ...

(Framhald frá 6. síðu)

Alt hetta orsakar, at skal liv vera lagað hjá eini familju, har maðurin ikki er ríkimaður, nýðast báðir partar at arbeiða út; men førir hetta ofta stórar trupulleikar við sær, tí hjá teimum flestu kemur hesin standandi spurningurin at standa: hvat skal gerast við bornini, meðan vit arbeiða?

Svarið verður sjálvandi, at tey skulu á vøggustovur ella í barnagarð; men bert ein lítill partur av teimum, ið spyrja um pláss, sleppa inn, tí yvirfylt er, ella eisini flst ikki nakað heim fyrri hesi børn.

Her sæst hvønn alstóran týðning tað hevur, at tað almenna leggur doyn á at koma hesum neyðstøddu familjum til hjálpar í teirra roynd at vinna sum frægast til livsins upphald, so

ARBÆIÐSTÓL
STOYPIGÓÐS
TIMBUR
BYGGJITILFAR
JFK
Telefon: 5148-5265
Telgr.: Kjelbro, Klakksvík
Telex 20
KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL
P. J. F. KJØLBRO

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu